

КРЫВІНКА

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

ЧЭРВЕНЬ

№9 (127)

2013 год

“Нельга есці хлеб народа і грэбаваць ягонай мовай”.

Ул. Караткевіч.

Партал твайго горада: <http://beshankovichy.by>

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ВАЙСКОВАЕ ПАХАВАННЕ Ў БЕШАНКОВІЧАХ

Вайсковае пахаванне па вуліцы Інтэрнацыянальнай лічыцца ў Бешанковічах галоўным. Сюды нясуць па святочных днях кветкі і ўскладаюць афіцыйныя вянкi. А перад тым сюды кожную вясну не шкадуюць фарбы, каб мемарыял падтрымаць у больш-менш прыстойным выглядзе, зафарбаваць аблупленыя месцы. Многія з начальнікаў, што чытаюць тут прамовы па святочных днях ці слухаюць іх, пэўна, лічаць, што гэта ім зрабіць удаецца.

Магчыма, што на пачатку і ў святочныя дні бачаць тут не ўсё. Боз-заурачысты тасцяў ім не хапае часу разгледзіць драбніцы. А вось завітаўшы сюды ў будзень вачам адкрываецца многа іншага.

Па-першае, свежым вокам адразу бачыш, што ўвесь мемарыял састарэў. Магчыма, ён адпавядаў часу ў шасцідзясятых-сямідзясятых гадах мінулага стагоддзя. Але ў 21-м стагоддзі, калі ў кватэрах робіцца еўрарамонт, а ў райвыканкаме сходы абрамляюць

мрамуром, дзіўна бачыць урослыя ў зямлю вялізныя надмагіллі ці на аграмадным цэментавым пастаменце архаічныя надпісы на чорнай пліце з імёнамі загінулых герояў.

Пара б ужо даўно перарабіць надмагільную пліту Георгію Хараборкіну, які загінуў анік не ў 1944-м, як на ёй напісана, а 6-га ліпеня 1941-га пры падрыхтоўцы да знакамiтай танкавай бітвы на рацэ Чарнагосціцы.

Па-другое, вельмі старажытна, пакалгаснаму, выглядаюць усходы, што вядуць да пахавання. Поручні на іх звараны металічныя трубы, пафарбаваных ужо дзесяткі разоў і ад гэтага не набываюць аніякой эстэтыкі. Пра зубчатых колы, якія з'яўляюцца дэкаратыўным элементам тых усходаў, і якія былі калісьці нейкай запчасткай да сельгастэхнікі, гаварыць наогул не хочацца. Самі ступенькі ўсходаў зробленыя не гарызантальна, а з нахілам да пахавання, так што ісці па іх нязручна.

Па-трэцяе, новая агароджа пастаўлена неяк даволі дзіўна. Бо парадны бокам яна стаіць то да дарогі, то да пахавання.

Асячэдадам, што тэрыторыя пахавання пакрыта якойсьці шэрай дарожнай шчабёнкай, якая не стварае ўражання, што гэта цэнтральны гарадскі могілкі еўрапейскай краіны ў 21-м стагоддзі. Пакрыццё патрабуе чагосьці іншага, сучаснага.

Калі мы хочам, каб памяць пра народны подзвіг жыла вечна, калі мы хочам паказаць хоць нейкую маленькую датычнасць да гэтага подзвігу, трэба адпаведна адносіцца і да тых людзей, якія тут пахаваныя.

Сёння мы маем іншыя тэхналогіі, матэрыялы, а, галоўнае, магчымасці, каб зрабіць сучасны сціплы мемарыял, на які не сорамна было б ні самім прыйсці, ні дэлегацыю запрасіць. А, галоўнае, сапраўды ўвекавечыць тых, хто мусіць ляжаць на гэтым узвышшы вечна, не выдаткоўваючы на гэта тонаў фарбы.

УЛАДА І НАРОД

ПРЫРОДНЫ ГАЗ – НЕ ДЛЯ ВАС

22-га траўня адбылася сустрэчы жыхароў вёсак Верхняе Крывіна і Старыя Ранчыцы з кіраўніцтвам Бешанковіцкага райгаза. Пытанне абмяркоўвалася адно: аб газіфікацыі названых населеных пунктаў.

З боку вясцоўцаў на сустрэчу з'явілася каля 40 зацікаўленых асобаў. Сяляне ведалі, што ўлетку газ прыйдзе ў Верхняе Крывіна на калгасную сушылку. І пойдзе ён якраз паўз Старыя Ранчыцы і Верхняе Крывіна, то бок блізка каля вёсак. А таму ўсе марылі пачуць адно: ім дапамогуць вырашыць праблему падводкі блакітнага паліва. Аказалася, што дапамогаць не вельмі спяшаюцца.

Людзям прапанавалі падводзіць газ самі. То бок утвараць кааператыў, збіраць вялізныя грошы, заказваць праектную дакументацыю і цягнуць газ немаведама на якую адлегласць.

А вось каб зрабіць праект падводкі газа да сушылкі праз вёску Старыя Ранчыцы, дзе пражывае больш за 150 чалавек, а потым праз Верхняе Крывіна з насельніцтвам звыш 300 чалавек, ніводнаму чыноўніку ў галаву такая ідэя не прыйшла. Газавод пусціць проста па полю, найкарацейшым шляхам. Такі ягоны праект ужо зацвярджаюць.

А яшчэ жыхары Верхняга Крывіна з непрыемнасцю даведліся пра той

факт, што аказваецца ім у вёску газ ужо даўно падведзены. Газ падвялі і на самой справе, але не ў Верхняе Крывіна, а ў Бешанковічы. На тую вуліцу, якую чыноўнікі пабудавалі нібыта ў Верхнім Крывіне. Тую вуліцу газіфікавалі за бюджэтныя грошы. І галачку ў справядзачы паставілі: “Верхняе Крывіна газіфікавана.” А сапраўднаму В.Крывіну, дзе пражывае больш за 300 чалавек, трэба падводзіць газ за свае...

На словах існае ўлада толькі і робіць, што думае, як зрабіць народ шчаслівым. На справе ж аказваецца, ніякая яна не народная і думае яна зусім пра іншае.

Г.Станкевіч

ГОД БЕРАЖЛІВАСЦІ

З ЧАГО ПАЧЫНАЕЦЦА БЕРАЖЛІВАСЦЬ

У пятніцу 7-га чэрвеня я працаваў у школьным садзе блізу будынка Пяцігарскай школы, што прылягае да прыфермскай тэрыторыі. Касіў траву. І ўсё ранне з вадакачкі, што пампе вяду ў калгасныя жывёлагадоўчыя пабудовы, на зямлю лілася вада.

У гэтым паведамленні, у прынцыпе, нічога новага і цікавага для вас, зрэшты, як і для мяне, няма. Ліецца тая вада ўжо шмат гадоў. Гады тры-чатыры таму “Крывінка” прысвяціла ёй нават цэлы артыкул пад назовам “Урок беражлівасці”. Але аніякай рэакцыі ні з боку калгаснага, ні з боку раённых чыноўнікаў на той артыкул так і не наступіла.

Я мoneзакранаў бы гэтай тэмай шчэрэз, калі б гэты год кіраўнік краіны не аб'явіў

“Годам беражлівасці”. Многія беларусы, магчыма, думаюць, што тая беражлівасць пачынаецца з больш частага ўжывання гэтага слова. Калі паслухаць нашы нівны ці пачытаць артыкулы ў СМІ, то з іх такі прэ: год беражлівасці... год беражлівасці... год беражлівасці... Здаецца, вось яшчэ сотню-другую разоў паўтараць, і тая беражлівасць распачнецца. Але не, чамусьці не распачынаецца. Бо вада, як лілася на зямлю ўпустую, так і працягвае ліцца.

Беражлівасць пачынаецца з іншага, з прыватнай уласнасці. Калі ў чалавека з'яўляецца сваё, якое ён не блытае з грамадскім, ён стараецца даглядаць яго як можа. Свае чаравікі ён, можа, хоць зрэдку, ды чысціць. У сваім ровары

штодзёна правярае і, пры неабходнасці, падпампоўвае колы. Сваю хату ці плот каля яе падфарбоўвае. А вось калі справа пачынае кіравацца вядомай мараллю “усё вакол калгаснае, усё вакол маё”, куды тая беражлівасць падзяецца.

Тая калгасная вадакачка за ўсе свае гады выпампавала столькі артэзіянскай вады, што яе хапіла б, каб авадаціць невялікую пустыню. Пакуль жа, нібыта па пустыні, па Беларусі нясуцца галасы: “беражлівасць... беражлівасць... беражлівасць...” І няма ў нас аніякага Месіі, хто б вярнуў народу хаця б надзею на прыватную ўласнасць у сельскай гаспадарцы. А разам з ёй і надзею наогул.

Г.Станкевіч

НАША ЖЫЦЦЁ

“НАВЯДЗЕННЕ ПАРАДКУ НА ФЕРАМАХ – СПРАВА ЁСЕНАРОДНАЯ!”

Напачатку чэрвеня з'явілася інфармацыя аб рашэнні райвыканкама пра замацаванне за ўстановамі і арганізацыямі раёна канкрэтных жывёлаводчых фермаў для наведзнення там элементарнага парадку. Пяцігарскай базавай школе дасталася найбліжэйшая ферма, што мажэ з установай адукацыі.

Настаўнікі, прывыкшыя за гады сваёй работы да ўсялякіх паваротаў лёсу, зараз знаходзяцца ў стане поўнай разгубленасці. Адны катэгарычна заяўляюць, што нікуды не паедуць, няхай іх хоць страляюць ці звальняюць з працы. Другія выражаюцца больш асцярожна, маўляў, мы паедзем паглядзець, але ў гноі капацца не будзем. Гэтых, другіх, значна болей.

Гэтым рашэннем настаўнікаў, гонар і квецень любой нацыі, у нашым раёне

апускаюць з неба на дол, даюць ім магчымасць паглядзець на жыццё з самага нізу – з калгаснай фермы. На думку раённых чыноўнікаў, настаўнікі нівны не лепшыя, чым, да прыкладу, работнікі райцэнтраўскага аддзела культуры. Тыя рэгулярна з году ў год фарбуюць згароды і разраўніваюць пясок у аграгарадках, баючыся прамовіць слова ў сваю абарону.

Тое, што ў нашым “перадавым” раёне фермы і прыфермская тэрыторыя знаходзяцца ў стане поўнага недагляду, не сакрэт. Завядзёнка савецкіх часоў, калі парадак там наводзілі шэфы, дажыла да нашых дзён. Але меркаванне накіраваць на фермы настаўнікаў – вынаходніцтва лукашэнкаўскіх чыноўнікаў бешанковіцкага разліву. На іх думку, свой вольны час настаўнік мусіць

бавіць не з кніжкай ці за камп'ютарам, а хапацца за касу ці вілы, каб хутчэй наблізіць шчаслівае заўтра, куды ўжо 19 гадоў усіх нас вядзе нязменны кіроўца. Таму пацверджанне – лозунг кшталту: “Наведзненне парадку на фермах – справа ёсенародная!” Які на справе азначае поўны крах усіх ідэй і адсутнасць усялякай маралі ў яго вынаходніках. Нашых чыноўнікаў, рупліўцаў аб народным шчасці, турбуе, як бачна, толькі адно: любым коштам утрымацца ў сваіх крэслах, пазбыцца крытыкі вышэйстаячага начальства. Галоўнае – своечасова адрапартаваць: “У нас усё абкошана і пафарбавана!”

Наша ўлада, якая і так мае невысокі аўтарытэт сярод людзей, працягвае імкліва губляць яго на нашых вачах.

Г.Станкевіч

АБЛОКІ ПАМЯЦІ

Аблокі маёй памяці

Плывуць удалячынь,

Пакружацца і зноў

Лятуць у вырай.

Але мне сумаваць цяпер

Зусім няма прычын,

Калі сказаць вам

Ад душы і шчыра.

Я лёгкай дзьмухавінкаю

Ўзлятаю да аблок,

Жыццё сваё

З нябёсаў аглядаю.

Як добра, што ўсё дробнае

Не бачыцца здалёк,

Як добра, што ўсё дрэннае

Знікае.

Суседжуся тут з птушкамі

І з ветрам, і парой

Сам станаўлюся

Трошкі бесхацінцам.

Здаецца, яшчэ крышачку –

Ўзгадаецца пароль

Ў краіну басаногага

Дзяцінства.

Аблокі маёй памяці

Памчаць тады на ўрок,

Дзе ты якраз

Перада мной сядзела.

Я толькі на хвілінку,

Каб напавіць касьнічок,

Той, за які калісьці

Тузаў смела.

Г.Станкевіч

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Рэдакцыя «Крывінка» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.

• Калі парушаны вашы правы спажываца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Крывінка».

Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыхавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.

ТАКІ КЛОПАТ

НАСТУПСТВЫ НОВЫХ
ПРАВІЛ ЗАБОЯ ЖЫВЁЛЫ

У мінулую нядзелю мясныя гандлёвыя рады на бешанковіцкім калгасным рынку сустракалі наведвальнікаў непрывычнай цішынёй. Замест звычайных 8 – 10 прадаўцоў мясам, мяса тут прадавалі толькі два гаспадары.

Я запытаўся ў адной з прадавачак, ці не з’яўляецца гэта рэакцыяй на нядаўняе новаўвядзенне. Бо цяпер, кабпрадавацьмясанарынку, трэба з любой кропкі раёна прывезці сваіх гадаванцаў на бешанковіцкую бойню. Тут вам акажуць платныя паслугі па забой жывёлы, за якія трэба заплаціць ладныя грошы. Да прыкладу, за 120-кілаграмавага парсюка трэба аддаць 228 000 рублёў. За 500-кілаграмавага быка ў цябе забяруць ужо 721 500 рублёў. А калі вашага гадаванца прывязуць транспартам бойні, то ўсе выдаткі адразу ўзрастуць яшчэ на 300 000.

Жанчына адказала, што апошняя пастанова міністэрства сельгасхарчу “Аб зацвярджэнні ветэрынарна-санітарных правіл утрымлівання жывёл у падсобных гаспадарках грамадзян” канчаткова падрывае магчымасць простага селяніна весці гандаль сваёй прадукцыяй. Традыцыйна сяляне забівалі свіней на сваіх падворках. А таму што заробкі асноўнай масы сялян па месце працы нізкія, то частку мяса кожны стараўся прадаць на рынку. Цяпер жа з-за высокіх пабораў за розныя “паслугі”, у якіх селянін не мае патрэбы, мяса прыйдзеца пакідаць сабе.

Такім чынам, указаная пастанова мінсельгасхарчу канчаткова манапалізуе калгасы і дзяржпрадпрыемствы як асноўных вытворцаў мяса і дабівае дробную сялянскую гаспадарку.

М.Васільеў

СПАРТЫЎНЫЯ НАВІНЫ

ПАСПЯХОВЫ ВЫСТУП
ВІЦЕБЛЯНАЎ

Бешанковіцкія валеібалісты Хадзянок Яўгені Кавалёў Яўген прынялі ўдзел у рэспубліканскіх спаборніцтвах па валеіболе Алімпійскія дні моладзі сярод юнакоў 1996-97 г. г. нараджэння.

Другім трэнерам зборнай Віцебскай вобласці, за якую выступалі выхаванцы бешанковіцкага валеіболу, быў Аляксандр Анатольевіч Гаранін, трэнер Бешанковіцкай дзіцяча-юнацкай спартыўнай школы.

Ён распавёў, што спаборніцтвы праводзіліся ў два этапы. Першы этап адбыўся ў Брэсце ў лютым. Тут зборная каманда Віцебскай вобласці, за якую выступалі абодва хлопцы, згуляла чатыры гульні, тры з якіх выгуляла, саступіўшы толькі камандзе Гародненскай вобласці.

На другім этапе, які праходзіў у Мінску з 13 па 17 траўня на базе спорткомплексу БНТУ, каманда Віцебскай вобласці

таксама згуляла паспяхова, выйшаўшы ў фінал чатырох, дзе саступіла толькі пераможцам – камандзе Брэсцкай вобласці. У выніку каманда Брэсцкай вобласці стала першай. Зборная Віцебшчыны, узяўшы рэванш у Гародненцаў з лікам 3:1, заняла другое месца. У гэтых гульнях таксама ўдзельнічаў прадстаўнік бешанковіцкай школы валеібола – Хадзянок Яўген.

Выніковае становішча камандаў наступнае:

1. Брэсцкая вобласць
2. Віцебская вобласць
3. Гародненская вобласць
4. горад Мінск
5. Гомельская вобласць
6. Магілёўская вобласць
7. Мінская вобласць.

Лепшымі гульцамі на турніры прызналі: звязуючы — Аляксандр Арлоўскі (Гародненская вобл.), блакіруючы — Ілья Бураў (Брэсцкая вобл.), лепшы гулец — Арцём Масько (Віцебская вобл.).

М.Васільеў

ГУЛЯЮЦЬ ШКОЛЬНІКІ

У суботу 25-га траўня ў Бешанковіцкай спортшколе адбыўся валеібольны турнір школьнікаў з аграгарадкоў. У спаборніцтвах удзельнічала 6 сельскіх каманд і дзве з бешанковіцкіх школаў, якія выступалі па-за конкурсам. Каманды мелі змешаны

склад: разам з юнакамі выступалі дзяўчаты.

У фінале сустраліся каманды Свячанскай і Каранеўскай школаў. Свячанскія валеібалісты перамаглі сваіх супернікаў з лікам 2:0 і святкавалі агульную перамогу.

У.Ліпскі

НАША ЖЫЦЦЁ

6-га чэрвеня 2013-га года Пяцігарскія настаўнікі ўсе як адзін выйшлі на добраўпарадкаванне прыфермскай тэрыторыі ў Пяцігарску. Менавіта гэту ферму ў рэшце рэшт замацавалі за Пяцігарскай базавай школай, якая праз нейкі месяц будзе наогул зліквідавана.

Тая прыфермская тэрыторыя мяжуе з школьнай, а таму дарога да фермы заняла ўсяго пару хвілін. Нашым вачам адкрыліся пабеленыя будынкі фермаў і крапіва ў рост чалавека, якая іх “прыгожа” абрамляла.

Чацвёра мужыкоў і паўтузіна жанчын без асаблівых цырымоніяў прыступілі да знаёмай да болю працы, якой яны штогод займаюцца каля

сваёй школы. З адной істотнай розніцай: блізу школы ім прыходзіцца выкашаць і выграбаць паўтара гектара лугавых траваў, а тут змагацца прыйшлося з крапіваю ды лапухамі на паўгектарнай плошчы.

Праз нейкіх пару гадзін галоўны фасад цэнтральнай фермы быў вызвалены ад травы.

Многія настаўнікі выказвалі ўслых свае думкі, якія зводзіліся да прыкладна наступнага.

Сачыць за парадкам на прыфермскай тэрыторыі мусяць самі работнікі, так як настаўнікі сочаць за парадкам на тэрыторыі прышкольнай. Тут на такой цудоўна ўгноенай глебе выдатна раслі б кветкі. І ў сапраўднага гаспадара ўсе наваколlepахлабдохмянасцю,

а не гноём.

Але ж размову пра гаспадара і пра клапатлівыя адносіны да ўсяго навакольнага мы тут распачынаць не будзем. Варта толькі адзначыць, што бясконцая работа па “добраўпарадкаванню” калгасных фермаў – няўдзячная і пустая праца. Бо роўна праз тры тыдні, насамую Сёмуху, гэта добраўпарадкаваная ферма будзе выглядаць гэтаксама ж, як да нашага абкосу. А роўна праз год, летам 2014-га, новыя шэфы, прыехаўшы аднекуль з Бешанковіч, выгрузацца тут, каб колькі гадзін пакарміць камароў і выказаць моцныя пажаданні як мясцовай уладзе, так і Лукашэнку. Тыя ж, на вялікі жаль, іх пажаданні не пачуюць.

Г.Станкевіч

ТАКАЯ СТАТЫСТЫКА

У НАШЫМ РАЁНЕ НАЗІРАЕЦА РОСТ ЦЯЖКІХ
І АСАБЛІВА ЦЯЖКІХ ЗЛАЧЫНСТВАЎ

Дынаміка ўзроўню злачыннасці ў Рэспубліцы Беларусь у 2012-м годзе адмоўная. То бок колькасць зарэгістраваных злачынстваў у цэлым па краіне адносна 2011-га года складае 77, 7%. Пра тое сведчаць дадзеныя, апублікаваныя напярэдадні ў зборніку Нацыянальнага статыстычнага камітэта “Правапарушэнні ў Рэспубліцы Беларусь”.

Зменшылася ў Беларусі і колькасць розных злачынстваў (з колькасці ў 2011-м да колькасці ў 2012-м):

– забойстваў і спроб забойстваў: з 404 да 385;
– наўмыснае прычыненне цяжкіх пашкоджанняў: з 1216 да 1055;
– згвалтаванняў і спроб: з 119 да 96;
– злачынстваў: з 73 598 да 56 378;

– грабязжоў: з 3 252 да 2 367;
– разбояў: з 389 да 289;
– хуліганстваў: з 3643 да 1 748;

– парушэнняў правіл дарожнага руху: з 1 541 да 1 430;

– злачынстваў з наркатыкамі: з 4 532 да 4 230.

У Бешанковіцкім раёне ў 2012-м годзе было зарэгістравана 182 злачынствы, пры 256 ў папярэднім. Знізілася і колькасць злачынстваў у разліку на 10 000 чалавек, з 148 да 107 выпадкаў.

Ці шмат тое, мы можам меркаваць параўноўваючы гэту лічбу з нашым месцам у вобласці: тут мы на 12-м месцы з 21-го раёна. У нашых суседзяў яна такая:

Ушацкі раён – 103; Чашніцкі – 99; Шумілінскі – 135; Сенненскі – 120; Лепельскі – 114.

Але ў нашым раёне назіраецца рост цяжкіх і асабліва цяжкіх злачынстваў. Калі ў 2010-м іх было 10, у 2011-м – 11, то ў 2012-м – 15.

У Беларусі таксама назіраецца рост злачынстваў, звязаных з ужываннем алкаголю. Іх колькасць у 2012-м склала 21, 2 % ад усіх злачынстваў. (У 2011-м было 20,4%). У нашым раёне колькасць “п’яных” злачынстваў знізілася з 47 ў 2011-м да 42 у 2012-м годзе. Але лічба дарожна-транспартных здарэнняў з удзелам п’яных кіроўцаў засталася ранейшая – 4.

Колькасць адміністрацыйных правапарушэнняў у раёне ў 2012-м годзе налічвае 5 410 выпадкаў, што на 404 выпадкі менш за папярэдні год, але на 307 больш за 2010-ы.

Г.Станкевіч

АКЦЫЯ

«НЕ ПАКІДАЙЦЕ ДЗЯЦЕЙ АДНЫХ!»

Наступаюць доўгачаканыя для дзяцей летнія вакацыі – час бесклапотнага адпачынку, забаў і вясёлага правядзення часу. Толькі тым, хто адказвае за бяспеку дзяцей, расслабляцца нельга ні на імгненне, паколькі ў клопце аб дзецях дробязяў не бывае.

Забеспячэнне бяспекі нашых дзяцей з’яўляецца адным з найбольш важных і актуальных пытанняў для ўсіх бацькоў, педагогаў і работнікаў органаў і падраздзяленняў па надзвычайных сітуацыях праца з падрастаючым пакаленнем ўжо даўно стала адным з прыярытэтных напрамкаў у сваёй дзейнасці. Вось і ў гэтым годзе ў рамках святкавання Міжнароднага

дня абароны дзяцей 1-га чэрвеня ва ўсіх гарадах і раёнах нашай вобласці пройдзе Рэспубліканская прафілактычная акцыя «Не пакідайце дзяцей адных!».

Мэтай правядзення гэтай акцыі з’яўляецца не толькі прыцягненне ўвагі да праблемы дзіцячага свавольства з агнём і гібелі дзяцей на пажарах. Адным з галоўных яе напрамкаў таксама з’яўляецца зніжэнне колькасці надзвычайных сітуацый з удзелам дзяцей і забеспячэнне іх агульнай бяспекі дома, на вуліцы, пры адпачынку на прыродзе і на вадаёмах.

Улічваючы тое, што ў школах Бешанковіцкага раёна з 1-га чэрвеня пачынаецца пара экзаменаў, Рэспубліканская акцыя “Не пакідайце дзяцей

адных!” прайшла тут 30-га траўня.

На пляцоўцы побач з раённым Домам культуры праводзіліся тэматычныя конкурсы і гульні. У іх удзельнічалі вучні першага – трэцяга класаў СШ №2 г.п. Бешанковічы. Потым дзеці знаёміліся з пажарным аўтамабілем і адзеннем пажарніка. Тут жа ім распавялі пра правілы бяспекі жыццядзейнасці і алгарытм дзеянняў у выпадку ўзнікнення надзвычайных сітуацый.

Дэманстрацыя аварыйна-выратавальнай тэхнікі і абсталявання не праводзілася, затое кожны мог сфатаграфавання на памяць пажарніка муягоным баявым абмундзіраванні.

Л.Паўлава

НАША БУДУЧЫНЯ

ПРОЕКТ ПУТИНА
ОТСЕКАЕТ БЕЛАРУСЬ ОТ ЕВРОПЫ

На международной арене Минска хронически не «климатит». На сей раз Александр Лукашенко не долетел до Бишкека и не решил вопросы с Путиным в Астане. Короче, сплошные «не». Зато продолжает решать свои вопросы российский президент. В Астане 29 мая лидеры России, Казахстана и Беларуси договорились, что уже к 1 мая следующего года будут готовы проекты документов о создании Евразийского экономического союза.

Владимиру Путину крайне важно, чтобы этот престижный для него проект был запущен в срок, 1 января 2015 года, без сучка и задоринки. Белорусский же партнер в своем фирменном стиле рассчитывает на предоплату за интеграционную лояльность. Но пока Россия не торопится быть щедрой душой. На встрече лидеров тройки в Астане Лукашенко был вынужден дать добро на продолжение евразийского проекта, однако при этом вернулся домой без подарков.

Москва требует платить по счетам

Сначала наблюдатели прогнозировали, что Путин и Лукашенко потолкуют об острых двусторонних проблемах на саммите ОДКБ в Бишкеке, но туда белорусский официальный лидер лететь передумал. Как дружно предполагают эксперты — из-за натянутых отношений с хозяевами мероприятия по причине укрывательства в Беларуси свергнутого киргизского президента Курманбека Бакиева.

Обидно: как недавно выяснилось, именно с подачи Кремля и Вашингтона в 2010 году Лукашенко приютил ставшего вдруг безработным коллегу, но большие державы умыли руки, а гостеприимному хозяину приходится отдуваться.

Короче, Бишкек накрылся. Но и в Астане, судя по всему, Лукашенко с Путиным пересечься тет-а-тет не удалось. По крайней мере, официально сообщается лишь об отдельной встрече белорусского руководителя с казахстанским коллегой.

«Путин в очередной раз хочет воспитать Лукашенко, потому что тот не выполняет обязательств по части приватизации», — считает Валерий Карбалевиц, эксперт аналитического центра «Стратегия» (Минск). В комментарии для Naviny.by аналитик подчеркнул: конфликтность является органической частью белорусско-российских отношений, так что здесь — ничего нового.

Между тем по-прежнему висит в воздухе нефтяной баланс: Москва дозирует поставки поквартально, понуждая таким образом к уступке активов. Не торопится Кремль давать и запрошенный Минск кредит на модернизацию. Если и дадут, то под так называемые совместные проекты типа МАЗ —

КамАЗ, то есть, если без камуфляжа, под ту же сдачу активов.

Евразийская интеграция: шипов все больше, розами не пахнет

В общем, Москва прижимает, а вот пользы от громко рекламированной экономической интеграции пока кот наплакал. Зато шипов вылезает все больше. На сегодня российский рынок для белорусской продукции сжимается, и это, по прогнозам, станет долговременной тенденцией. Большие проблемы со сбытом МАЗов, а спутниковые снимки скопившихся за оградой МТЗ тракторов просто повергают в ужас (поговаривают о 20 тысячах машин, которые некуда девать).

Между тем России, вступившей в ВТО, своя рубашка ближе к телу. И на днях первый вице-премьер Беларуси Владимир Семашко на докладе главе государства посетовал, что с 1 января Россия вступила в ВТО, а российский рынок для нас один из основных, особенно что касается продукции машиностроения. И мы уже в полной мере хлебнули негативных моментов, оказавшись по факту в ВТО, поскольку мы находимся в Таможенном союзе.

Отдельный вопрос, конечно: а почему Беларусь уже почти двадцать лет мыслится со вступлением в ВТО? Все воевали с проклятыми буржуинами, от которых теперь напрямую зависит, насколько быстро туда примут. Впрочем, и после принятия врата рая не откроются — напротив, дешевый зарубежный товар может окончательно задавить неформированные отечественные производства. Все это — расплата за пресловутую «стабильность», которая обернулась застоём, выпадением из мировых экономических процессов.

От России ждут проплаты

По прогнозам Карбалевица, документы о создании Евразийского союза, скорее всего, подпишут в намеченные сроки, но вот выполнять обязательства стороны будут в лучшем случае лишь в той степени, в какой им это выгодно.

На сегодня, отмечает эксперт, партнеры никак не могут перейти от таможенного союза к экономическому, то есть обеспечить, в частности, свободное передвижение товаров. Беларусь,

например, ставит барьеры российской продукции, и наоборот. «А что будет, когда дойдет очередь до реального согласования макроэкономической политики?» — задается вопросом эксперт. «Трудно говорить даже об экономическом союзе, не говоря уже о политической», — резюмировал Карбалевиц.

В сухом же остатке после Астаны то, что идею Евразийского союза «пока никто на корню не резал», отметил в комментарии для Naviny.by аналитик BISS (Вильнюс) Андрей Елисеев. По его мнению, пока успехи евразийской интеграции не стоит преувеличивать, так как даже в сфере торговли не все препятствия ликвидированы.

Дальнейший прогресс в рамках тройки будет зависеть от того, «насколько хорошие компенсаторные меры предоставит Россия» Беларуси и Казахстану, считает аналитик. В частности, последние заинтересованы, чтобы казахстанская нефть по российским трубам шла на переработку на белорусские НПЗ.

Украина — в Европу, Беларусь — в Азию

Да, кое-какие выгоды можно будет урвать. Но завыка в том, что евразийская интеграция отсекает Беларусь возможность подписать в перспективе соглашения об ассоциации и зоне свободной торговли с ЕС — то самое, которое по осени на Вильнюсском саммите «Восточного партнерства» может подписать Украина. Нельзя сидеть на двух стульях.

И хотя Киев в лице Виктора Януковича, которого умасливали в Астане, маневрирует (стараясь, в частности, выторговать дешевый российский газ), «пока не видно, что Киев готов сменить вектор интеграции», говорит Елисеев. Статус же наблюдателя в Таможенном союзе, который собираются дать Украине, будет символическим, считает аналитик.

Московский «Коммерсант» в репортаже из Астаны по традиции слил пикантную инфу из кулуаров: после трудных переговоров Лукашенко, полагая, что микрофон выключен, обронил: «Янукович к нам, видимо, уже никогда не приедет».

Да, Украина, пусть и со скрипом, выбирает, похоже, Европу. Беларусь пока сползает в Азию.

<http://naviny.by>
Александр Класковский

ЭКАНАМІЧНЫ СТАН

МВФ РАСЧАРАВАНЫ.
ГАЛАВАКРУЖЭНЬЕМ АД
ПОСЬПЕХАЎ

Міжнародны валютны фонд абнародаваў высновы свайго аналізу эканамічнага стану Беларусі. Такія справаздачы Фонд робіць раз на год, на падставе вивучэння стуацыі і абмеркавання з ўладамі адпаведнай краіны.

У справаздачы канстатуюцца, што пасьля крызісу 2011 году эканоміка РБ стабілізавалася напачатку 2012 году. Меры, прынятыя ўрадам, прывялі да стабілізацыі абменнага курсу, зніжэння інфляцыі, палепшыўся плацёжны баянс, у тым ліку і за кошт гандлю растваральнікамі.

Аднак імкненне забяспечыць заплянаваны рост ВУП і рост рэальных зарабкаў, які значна перавышаў рост прадукцыйнасьці працы, прывялі да вяртання нестабільнасьці і захавання інфляцыі на высокім узроўні — адзначаецца ў дакладзе МВФ.

У ім таксама ўхваляюцца меры ў сфэры структурных рэформаў, у прыватнасьці, крокі ў падатковай рэформе і прыняццё новага закону аб банкруцтве.

Выканаўчы дырэктары Фонду выказалі занепакоенасьць тым, што беларускія ўлады імкнуцца адначасна выканаць несумяшчальны адзін з адным паказьнікі росту ВУП і ўтрыманьня інфляцыі на нізкім узроўні. Фонд рэкамендуе працягваць скарачаць мэтавае фінансаваньне і абмежаваць рост намінальных зарабкаў паказьнікам тэмпу інфляцыі, іншымі словамі, не дапускаць росту рэальных зарабкаў дзеля аднаўленьня страчанай канкурэнтаздольнасьці.

МВФ таксама гаворыць пра неабходнасьць комплекснай праграмы рэформаў, якая б уключала ў сябе лібэралізацыю цэнаў, прыватызацыю, рэструктурызцыю дзяржпрадпрыемстваў і адрасныя сыстэмы сацыяльнай абароны.

Да дакладу прыкладаецца табліца рызыкаў для беларускай эканомікі. Тры зь іх ацэньваюцца як высокія.

1. Зьмякчэньне палітыкі для дасягненьня вызначанага ўрадам паказьніку росту ВУП на 8,5% паставіць пад пагрозу макразэканамічную стабільнасьць.

2. Беларусь мае высокія патрэбы ў валавым фінансаваньні на 2013-

2014 гады. Недаатрыманы зьнешняга фінансаваньня прывядзе да далейшага скарачэньня рэзэрваў і ўзмацненьня рызыкі ціску на абменны курс.

3. Пагаршэньне ўмоваў зьнешняга гандлю прывядзе да пагаршэньня плацёжнага баянсу і далейшаму павялічэньня патрэбаў у зьнешнім фінансаваньні.

Мы папрасілі пракамэнтаваць гэты дакумэнт эканаміста Сяргея Чалага.

Чалы: Калі коратка, то Фонд расчараваны. Яны канстатуюць, што ў нас было галавакружэньне ад посьпехаў. У першай палове 2012 году мы мелі станоўчыя наступствы жорсткай посткрызіснай палітыкі. Але пасьля гэта гана нашы ўлады вырашылі, што можна нічога не рабіць і вярнуліся да старых практык — да штучнага стымуляваньня ўнутранага росту зарабкаў у параняны з прадукцыйнасьцю працы і мяккай грашовай палітыкі. Калі прыбраць дыпляматычныя фразы, за дакладу вынікае, што на працягу 2012 году мы бяздарна прамантачылі вакно магчымасьцяў. І зноў пачынае наступаць на тыя ж граблі, якія выклікалі крызіс 2011 году.

РС: А кажучы проста, яны прагназуюць, што пры працягу цяперашняй палітыкі пайтоўрыцца 2011 год?

Чалы: Наўпрост яны так не гавораць. Але яны так не казалі і ў 2010 годзе. Але ёсьць папярэджаньні, што вы крыху пасьпыхалі з чаканьнямі након інфляцыі. І што стаўку рэфінансаваньня, якую вы так хутка зьніжаеце, магчыма, давядзецца рэзка падвышаць. Заспакоенасьць након фармальна плаваючага курсу — таксама рэч небяспечная. Курс фактычна фіксаваны. Фонд ня можа наўпрост сказаць, што патрэбная дэвальвацыя, яны дыпляматычна кажуць, пра «неабходнасьць захаваньня гнуткасьці плаваючага курсу».

Юры Дракахруст
<http://www.svaboda.org/content/article/25014908.html>

НАШЫ КОШТЫ

Белорусские власти признали, что овощи в нашей стране стоят существенно дороже, чем у соседей.

Этот секрет Полишинеля поведал министр торговли Валентин Чеканов на заседании президиума Совета министров, сославшись на информацию МИД.

По данным, которые приводит сайт правительства, на 23 мая свежие огурцы в Беларуси стоили дороже, чем в Украине (на 44%), Латвии (на 11%) и Польше (на 47%).

Стоимость зеленых культур в Беларуси выше, чем в упомянутых странах на 32-82%!

Также министр констатировал, что ассортимент ранних овощей и фруктов от отечественного производителя пока не может удовлетворить потребительский спрос.

Чеканов предложил для повышения

конкурентоспособности отечественной ранней овощной продукции провести анализ состава затрат при формировании отпускных цен, а также снизить издержки.

Раскроем еще одну «военную тайну»: не только ранние овощи в Беларуси стоят дороже, чем у соседей, но и еще ряд позиций, за которые отвечает сельское хозяйство — свинина, говядина и т.д.

А теперь сопоставим это с тем, что сказал первый вице-премьер Владимир Семашко, открывая 5 июня выставку «Белагро». Как передает БелаПАН, высокопоставленный чиновник сообщил, что на программу возрождения села в 2005-2010

НАШИ ОВОЩИ ДОРОЖЕ, ЧЕМ У СОСЕДЕЙ

годах потрачено 42 миллиарда долларов, а новая программа (теперь уже по стабилизации села) на 2011—2015 годы обойдется еще 25 миллиардов.

Стоит отметить, что наша аграрная комплекс пользуется целым рядом льгот. К примеру, как отметил Семашко, «сельхозпредприятия покупали калийные удобрения по 16-18 долларов за тонну при том, что средняя цена на мировом рынке — 434 доллара».

И при всем этом цены на мясо и овощи в Беларуси выше, чем в Польше, где средняя зарплата в 2 с лишним раза больше нашей. Ох, не в коня получается корм. Каким-то извращенным получилось «возрождение села».

Почему же, вложив огромные

деньги в сельхозпредприятия, на выходе Беларусь получает очень дорогую продукцию? Вот мнение эксперта директора исследовательского центра Института приватизации и менеджмента Александра Чубрика.

— Если бы я знал, что существует точный ответ на этот вопрос, я бы с удовольствием его послушал, — иронизирует эксперт в экспресс-комментарии «Салідарнасьці». — Когда мы видим рыночные искажения, связанные с сельским хозяйством, в первую очередь, они связаны со стимулами, которые для них созданы. Сельхозпроизводители получают огромные субсидии от государства. Если бы эти

субсидии были направлены на снижение себестоимости продукции, тогда они были бы оправданы. Но на сегодняшний день отрасль субсидируется по принципу — производите хоть что-нибудь, а в такой ситуации система не стремится к самосовершенствованию.

Резюме: нет стимула повышать эффективность, когда субсидии дают, а на импортную продукцию введен ряд ограничений. Если бы была конкуренция, отечественный производитель озаботился бы эффективностью ценообразования и производства, а в противном случае он не заинтересован в этом.

Сергей Балай
<http://www.gazetaby.com>

ЭЛЕКТРАЭНЕРГІЯ

ПОСЛЕ РАЗГРОМА
«МАФИИ» ЦЕНЫ НА
ЭЛЕКТРИЧЕСТВО ПОДСКОЧИЛИ

ПРАБЛЕМЫ ЗБЫТУ

«... ГЭТА НАШ
ЗАЛАТЫ ЗАПАС»

С 1 июня электричество для жителей Беларуси дорожает на 15,7%. Такое решение приняло правительство.

В этой связи уместно напомнить, что 16 апреля Александр Лукашенко провел совещание по вопросу функционирования и развития белорусской энергетики. Там глава государства устроил настоящий разнос руководителям отрасли. Лукашенко отдельно указал на проблему постоянного повышения тарифов на электричество, вызывающую негативную реакцию, как субъектов хозяйствования, так и населения: «На этом начинают активно спекулировать и наши противники. Поэтому мной было поручено Комитету государственного контроля провести детальную проверку обоснованности формирования тарифов».

В свою очередь, председатель КГК Александр Якобсон рассказал, при помощи каких маленьких хитростей завышаются тарифы на электричество. Также он заявил, что энергетики тратят неоправданно большие средства на содержание многочисленных санаториев,

баз отдыха и оздоровительных комплексов, относя эти расходы на себестоимость.

«Вы душите население, душите предприятия, вы приходите ко мне и постоянно просите и требуете: надо тарифы увеличивать для населения – надо на мусор, на то, на это», – демонстративно возмутился Александр Лукашенко. – «Энергетики сформировали общество, которое можно назвать государством в государстве. Это некая своя независимая организация с элементами мафии и банды».

В результате руководитель Беларуси поручил соответствующим органам разобраться и с санаториями, и с автомобилями, на которых ездят энергетики, и с кредитами, которые они сами себе выдают. «Порядок должен быть наведен. И он будет наведен», – подчеркнул Лукашенко. – «В течение этого месяца все вопросы должны быть решены».

Спустя пару дней глава Беларуси подписал указ об отставке министра энергетики

Александра Озерца – «за провалы в управлении отраслью». Также должностей лишились первый замминистра Эдуард Товпенец и генеральный директор «Белэнерго» Алексей Ширма.

Никто, конечно, не ожидал, что с приходом в отрасль нового руководства тарифы на электричество снизятся. Но вот на то, что они какое-то время после такого разноса не будут повышаться, некоторые граждане рассчитывали. Как выяснилось, напрасно.

Несмотря на то, что «мафия» разгромлена, электричество опять подорожало – на 15,7%. К примеру, с 1 июня за 1 кВт.ч в жилых домах (квартирах), оборудованных электроплитами, придется платить 375,9 рубля (сейчас – 324,9 рубля). Такой вот получился «непредвзятый взгляд на систему ценообразования».

Вырисовывается тенденция: если глава государства публично возмущается тем, что цены на что-либо завышены, – значит, жди подорожания...

Вадим Ливнев
gazetaby.com/cont/art.php

СПАЖЫВЕЦКІ РЫНАК

ЗАХОПЛІВАЕ ГАМАНЦЫ БЕЛАРУСАЎ

ІМПАРТ

Крызіс забяспечваў ўстойлівы збыт айчынным вытворцам на ўнутраным рынку: спажывуцы, даходы якіх былі невялікія, «куплялі беларускае». Цяпер сітуацыя прынцыпова іншая.

Цяпер сітуацыя прынцыпова іншая: зарплаты насельніцтва павялічыліся, спажывецкая актыўнасць вырасла і ... пакупнікі пераклучыліся з айчынных тавараў на імпортныя. Ітэрнет-газета Naviny.by распавядае аб выніках адбыліся змяненняў на спажывецкім рынку.

Беларускія тавары губляюць долю

Сведчаньняў таго, што імпорт захоплівае спажывецкі рынак Беларусі, некалькі – гэта пацвярджаюць і дадзеныя знешняга гандлю, і вынікі продажаў тавараў у беларускіх крамах.

У першым квартале 2013 года імпорт харчовых тавараў павялічыўся ў параўнанні з аналігічным перыядам мінулага года на 31,5%, нехарчовых – на 34,9%.

Значны прырост імпарту адбыўся, галоўным чынам, па тых групам тавараў, якія традыцыйна завозяцца ў краіну. Так, вырас імпорт садавіны і гародніны (капусты – у 2,2 разы, цытрусавых – на 32,9%, вінаград – на 33,5%). Акрамя гэтага, павялічыўся імпорт алкагольнай прадукцыі: піва – на 31%, моцных спіртных напояў – на 30,2%. Рост імпарту сведчыць пра рост спажывання пералічаных пазіцый на беларускім рынку.

Але ў цэлым, трэба сказаць, доля імпарту ў сегменце харчовых тавараў застаецца адносна невысокай ў Беларусі. Паводле звестак Белстата, доля продажаў тавараў імпортнай вытворчасці гандлёвымі арганізацыямі ў студзені-красавіку 2013 склала 29,1%, у тым ліку харчовых прадуктаў, напояў і тытунёвых вырабаў – 17,7%.

Зусім іншая карціна ў сегменце

нехарчовых тавараў. Імпорт тут наступае па ўсіх франтах. Як бачым на ніжэйпрыведзенай табліцы, практычна па ўсіх таварных пазіцыях, якія ўлічвае афіцыйная статыстыка, імпорт істотна вырас.

Асабліва адчувальны наплыў імпарту па наступных таварных групам: тэлевізараў, бытавой тэхніцы, прадукцыі легпрама. Імпортныя тэлевізары ў студзені-красавіку 2013 г. ў параўнанні з аналігічным перыядам мінулага года павялічылі сваю долю на беларускім рынку на 19,8 працэнтнага пункта да 79%, удзельная вага прывазных пральных машын падскочыла да 50,6% (супраць 32,4% годамраней). Таксама, як бачым, прыкметна павялічылася доля на ўнутраным рынку імпортных трыкатажных і панчошна-шкарпэткавых вырабаў – з 20,3% і 9,3% у мінулым годзе да 29% і 16,2% адпаведна ў студзені-красавіку 2013г..

Паводзіны беларусаў: даўняя заканамернасць

Галоўную прычыну росту долі імпарту на ўнутраным рынку эксперты бачаць у росце заробкаў. Калі ў першым квартале 2012 года сярэдняя зарплата складала ў эквіваленце 364 долары, то ў студзені-сакавіку 2013 г. – 524 даляра.

«Рост спажывецкага імпарту выкліканы, у першую чаргу, павелічэннем даходаў насельніцтва. Калі ў беларусаў растуць зарплаты, яны пачынаюць пераклучацца на імпортныя тавары. Гэта даўняя заканамернасць», – кажа навуковы дырэктар Даследчага цэнтру ІПМ Ірына Тачыцкая.

Яшчэ адну прычыну росту спажывецкага імпарту назіральнікі бачаць у тым, што

хуткі рост заробкаў, які назіраўся ў мінулым годзе, павялічыў сабекошт вытворчасці айчыннай прадукцыі.

«Павелічэнне заробкаў у Беларусі павышае сабекошт вытворчасці прадукцыі, а адпаведна і яе канчатковую цану. На гэтым фоне імпортная прадукцыя, коштайкой доларавым выразе застаецца нязменнай, становіцца больш цікавай у вачах пакупнікоў», – мяркуе сустаршыня Рэспубліканскай канфедэрацыі прадпрымальніцтва Віктар Маргелаў. Росту імпарту, мяркуе эксперт, спрыяе і той факт, што ў краіне актыўна развіваецца буйнафарматны гандаль, дзе шырока прадстаўлены прывазныя тавары.

Наплыў імпарту органы дзяржкіравання Беларусі спрабуюць абмежаваць адміністрацыйнымі спосабамі – шляхам, у прыватнасці, давядзення дырэктываў паказчыкаў да арганізацый гандлю па аб'ёме продажаў беларускіх тавараў. Інтэрнэт-газета Naviny.by на гэтым тыдні ўжо распавядала пра ліст, у якім профільнае ўпраўленне сталічнай мэрыі просіць гандлёвыя арганізацыі давесці долю айчыннай прадукцыі да 85% у агульным аб'ёме продажаў кандытарскіх вырабаў.

Зрэшты, адміністрацыйныя метады наўрад ці дазваляць справіцца з патокамі імпарту, лічаць эксперты. «Пакупнікі адміністрацыйныя метады не разумеюць. Таму толькі збольшага адміністрацыйны рэсурс дазволіць вырашыць пытанні са збытам беларускай прадукцыі», – лічыць Віктар Маргелаў.

Дзмітрый ЗАЯЦ
Белапан

Ажыятаж, выкліканы чарговым рашэннем урада аб пераводзе непрыватызаваных жылля ў арэнднае, выліўся ў пратэсты звычайных грамадзян. 3-за гарачая да мяжы абстаноўкі нават быў выкліканы спецназ.

Інцыдэнт адбыўся 5 чэрвеня ў аддзеле прыватызацыі і абмену жыллой плошчы Брэсцкага КУП ЖРЭУ. Прыкладна ў 14 гадзін у дзяжурную частку міліцыі паступіла паведамленне пра тое, што ў вышэйназваным аддзеле вялікая навала нервовага народаістанавішча, блізкае да канфліктнага. На выклік прыбылі супрацоўнікі спецназа палка патрульна-паставой службы, якія зрабілі зачыстку памяшкання і засталіся ў ім да канца працоўнага дня, паведамляе «Вячэрні Брэст».

Варта адзначыць, што ажыятаж падняўся пасля рашэння ўрада краіны вылучыць беларусам год на прыватызацыю жылля. Непрыватызаваныя кватэры хутка прыойдуць у разрад арэндных. Дакумент зараз знаходзіцца на разглядзе ва ўрадзе.

Зараз у краіне 392 тысячы непрыватызаваных кватэр. Гэта 14% адагульнай колькасці жылля. Як мяркуе праект указа, у беларусаў будзе год на роздум афармляць ўласнасць на квадратныя метры ці не.

У выпадку адмовы ад прыватызацыі за кватэру

давядзецца плаціць арэнду дзяржаве. Пакуль невядома, наколькі высокай апынецца дзяржаўная арэнда, затое вядома, што за нявыплату жыхары хутка апынуцца на вуліцы.

5 чэрвені прэм'ер-міністр Беларусі Міхаіл Мясніковіч паведаміў, што за прыватызацыю па цяперашніх правілах грамадзянам прыйдзеца выкласці кругленькую суму.

«Чым дом навей, тым ён даражэй. Напрыклад, у Фрунзенскім раёне Мінска прыватызацыя двухпакаёвай кватэры тыпавых спажывецкіх якасцяў будзе каштаваць ад Br 35 млн. у доме 1964 пабудовы да Br 142 млн. у доме 1994-го года», – адзначыў прэм'ер-міністр.

Пры гэтым як мінімум 10% ад сумы трэба ўнесці адразу, а астатняе можна будзе выплаціць у растэрміноўку на працягу 40 гадоў. Праўда, для прыватызацыі можна выкарыстоўваць нявыкарыстаныя раней чэкі «Жыллё». Але калі раней яны пакрывалі асноўную частку кошту, то цяпер толькі нязначную.